

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ
A 2016. ÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÚZÉSI
ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

Általános tudnivalók

A **naptári évvel azonos üzleti év szerint működő adózónak** a 2016. évi állandó jellegű iparüzési-adó-kötelezettségéről **2017. május 31-ig kell adóbevallást benyújtania** a székhelye, illetve a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) szerinti telephelye(i) szerinti önkormányzati adóhatóság(ok)hoz.

A **naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó** iparüzési-adó-bevallási kötelezettségét a 2016. évben kezdődő **adóéve utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig köteles teljesíteni** az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) *6. számú melléklet 3/a)* pont alapján. Ha például az adózó adóéve 2016. március 1-jétől 2017. február 28-ig tartott, akkor annak utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig – legkésőbb tehát 2017. július 31-ig – nyújthatja be az iparüzési adó bevallását az önkormányzati adóhatóság(ok)hoz.

A Htv. – 2016. január 1-jétől újonnan beiktatott – 42/C. §-a alapján a vállalkozó iparüzési-adó-bevallási kötelezettségét az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (a továbbiakban: PM-rendelet) – *18. melléklete* szerinti, „központi” nyomtatványon is teljesítheti.

Hivatkozott § (1) bekezdése értelmében „központi” nyomtatványon csak azon adózó nyújthatja be iparüzési adóbevallását, aki/amely az önkormányzat adórendelete szerinti mentességre, kedvezményre nem jogosult vagy azt nem szándékozik igénybe venni. (A rendeleti adóelőnyt biztosító szabályok településenként ugyanis eltérőek lehetnek, így azokat a „központi” nyomtatvány értelem-szerűen nem tudja megjeleníteni.) A „központi” bevallási nyomtatvány a Jogtárból tölthető le, vagy a PM-rendelet *18. melléklete* alapján – kizárólag változatlan szerkezetben és tartalommal – Word formátumban állítható elő.

Az adózó a bevallási nyomtatványon köteles feltüntetni

- annak az önkormányzatnak az elnevezését, amelynek adóhatóságához a bevallást benyújtja,
- azt az adóévet, amelyre a bevallás vonatkozik és
- az adóévre vonatkozó adómértéket.

Ha az adózó az imént felsorolt elemek valamelyikét nem tünteti fel a bevallási nyomtatványon, akkor az adóbevallás hiányos, hibás lesz, amely mulasztási bírság adóhatóság általi megállapítását eredményezheti.

Az az adózó, aki/amely „központi” nyomtatvány benyújtására nem jogosult vagy azon nem kívánja teljesíteni eljárási kötelezettségét, bevallását az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon teljesíti. E nyomtatványt az adózó az önkormányzat honlapjáról töltheti le vagy papír alapon az önkormányzati adóhatóságtól szerezheti be.

Az adóalanyok köre (Htv. 52. § 26. pont)

Az iparüzési adó alanya a **vállalkozó**, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon.

Vállalkozó, a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző:

a) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja-törvény) 3. § 17. pontja által taxatívén felsorolt egyéni vállalkozó:

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) esetében,
 - a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja),
 - az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége esetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja),
 - az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében,
 - az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja),
 - a szolgáltatató állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében.
- b) az Sza-törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele 2016-ben a 600 000 forintot meghaladta,
- c) a jogi személy, ideértve, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll,
- d) az egyéni cég, egyéb szervezet, ideértve azt is, ha azok felszámolás vagy végelszámolás alatt állnak.

Bevallás-benyújtás a székhely, illetve a Htv. szerinti telephely szerinti önkormányzati adóhatósághoz

Székhely: belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók – Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (KEK KH) által vezetett – nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet, bizalmi vagyongazdálkodásba adott vagyon esetén a bizalmi vagyongazdálkodó székhelyét, lakóhelyét kell érteni.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.), valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) szabályai szerint, ha a cég székhelye és a központi ügyintézés helye nem azonos (címen, településen van), akkor a központi ügyintézés helyét a létesítő okiratban és a cégjegyzékben külön fel kell tüntetni. Ezen rendelkezésből és a Htv. 52. § 31. pont a) alpontjának logikai összevetéséből következően a cég székhelyétől eltérő településen lévő központi ügyintézés helye Htv. szerinti telephelynek minősül.

Telephely:

a) az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutatót, a vízkutatót, a szélenergiát (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlan, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát;

Az idézett jogszabályhely – a normaszöveg által nem taxatív felsorolt üzleti létesítményeken túlmenően – az általános szabályok szerinti telephelynek tekinti azokat az üzleti létesítményeket is, amelyek esetén az alábbi három feltétel együttesen teljesül:

- az „állandó ingatlanjellegű üzleti létesítmény” megléte,
- az ingatlanjellegű üzleti létesítmény az iparüzési tevékenység (vállalkozási tevékenység) színtere vagy kiinduló pontja, az ingatlant az adóalany valamilyen jogcímen használja (pl. tulajdonlás, bérbevetel, szívességi használat),
- a vállalkozó és/vagy alkalmazottja az ingatlanjellegű üzleti létesítményben/létesítményen vagy a létesítményből kiindulva végez vállalkozási tevékenységet.

A gazdasági társaságokra vonatkozó törvényi szabályozás alapján, ha a cég székhelye és központi ügyintézés helye nem azonos címen van, akkor a központi ügyintézés helyét a létesítő okiratban és a cégjegyzékben külön fel kell tüntetni. A székhelytől eltérő településen lévő központi ügyintézés helye a Htv. alkalmazásában akkor tekinthető telephelynek, ha az előzőekben ismertetett három feltétel együttesen teljesül.

A Htv. szerinti telephely tehát nem feltétlenül egyezik meg a cégjegyzékben vagy az egyéni vállalkozók nyilvántartásban feltüntetett telephellyel. A Htv. telephelyfogalma ugyanis nem azonos a gazdasági társaságokra vonatkozó törvényi rendelkezés telephelyfogalmával, ebből következően a Htv. szerinti telephely lehet cégjegyzékbe bejegyzett, illetőleg cégjegyzékben nem szereplő, s mindez fordítva is igaz. Ugyancsak az egyéni vállalkozók nyilvántartásában bejegyzett telephely (ingatlan) automatikusan nem eredményez Htv. szerinti telephelyet.

b) azon távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén, amelynek

ba) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevétele legalább 75%-ban vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR'08 61.2] származik (vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó)

baa) az a) pont szerinti telephely és

bab) azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének (vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető) számlázási címe található,

bb) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevételének kevesebb, mint 75%-a származik vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR'08 61.2] (vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó), azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján előfizetőjének távközlési szolgáltatást nyújt (vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető), valamint – ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési tevékenységet is végez – azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének adóév első napján a számlázási címe található,

c) a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamosenergia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve a végső fogyasztó számára történő elosztásból származik,

d) a bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon esetén a kezelt vagyonba tartozó hasznosított ingatlan.

I. Adóalany

A bevallási nyomtatvány I. pontja az adóalany azonosítására szolgáló adatokat tartalmazza. Az adatokat értelemszerűen kell kitölteni. Így magányszemély adóalany (mezőgazdasági őstermelő, egyéni vállalkozó) esetén nevét, születési helyét és idejét, anyja születési családi és utónevét, adóazonosító

jelét, egyéni vállalkozó esetén adószámát, lakóhelyét, levelezési címét, a bevallást kitöltő nevét, telefonszámát és e-mail címét. Nem magánszemély, vállalkozások esetén nevét, adószámát, székhelyét, levelezési címét, a bevallást kitöltő nevét, telefonszámát és e-mail címét.

Ha a bevallási nyomtatvány IX. számú rubrikája szerint a bevallást az adózó képviselője (Art.7-9.§) írja alá (és nyújtja be), akkor e képviselő nevét, telefonszámát és e-mail címét kell feltüntetni.

II. A bevallás jellege

Az Art. többféle esetben ír elő bevallás-benyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (II.1. - II.11.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

II.1. ÉVES BEVALLÁST kell jelölni, ha a vállalkozást a 2016. teljes adóévben iparüzési adókötelezettség terhelte, ekkor a II. pontban a „Bevallási időszak” sorban 2016. január 1. naptól – 2016. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni.

II.2. ZÁRÓ BEVALLÁST kell benyújtani, ha az adózó átalakul (egyesülés/szétválás), vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozói igazolványt visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, előtársaság esetén a bejegyzési kérelmét a cégbíróság elutasította, vagy az adózó visszavonta, az adózó a székhelyét áthelyezte, a telephelyét megszüntette, továbbá az Art. 33. §-ának (3) bekezdésében foglalt egyéb esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a IV. pontban kell jelölni. A III. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az Art-ben, illetve a Htv-ben foglaltak az irányadóak.**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, **de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll**, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya is egyben és az iparüzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakra évközi bevallást kell benyújtani az eva bevallás benyújtásával egyidejűleg.

II.3. Előtársasági bevallást a jogelőd nélkül alakuló (nonprofit) gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A III. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetve közokiratba foglalásának napjától létrejöttének (a cégjegyzékbe való bejegyzésének) napjáig, vagy a cégbejegyzés iránti kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül. Ekkor a bevallás a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) alapján a beszámoló készíthetősége napjáig (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül) nyújtandó be.

II.4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi a rovatban. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, illetve az Art. 6. számú melléklete alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell az éves bevallást benyújtania. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét.

Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló nappal egyezik meg.

II.5. Az Év közben kezdő adózó bevallása melletti négyzetet kell jelölni, ha a gazdasági társaság, egyéb jogi személy év közben alakul meg, illetőleg az egyéni vállalkozó év közben kéri az egyéni vállalkozók nyilvántartásába való felvételét.

II.6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. A bevallási időszaknál (III. pont) az áttérés időszakát mint önálló adóévet kell feltüntetni.

II.7. A mezőgazdasági őstermelő abban az esetben alanya az iparüzési adónak, ha őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600.000,-Ft-ot meghaladja.

II.8. Ha a Htv. 37. § (2) a) és a (3) bekezdése szerinti ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül. Ezt a tényt ebben a pontban kell jelölni.

II.9. A Htv. 39/B §-ának (3) bekezdés szerinti adóalap-megállapítást alkalmazó kisadózó vállalkozás (a kisadózó vállalkozás tételes adójának alanya) adóbevallást nyújt be,

b) az adóévet követő év január 15-ig, ha

ba) a (3) bekezdés szerint az adóévre fizetendő adó a (4) bekezdés alapján az adóévre ténylegesen megfizetett adóösszegeknél azért kevesebb, mert a kisadózó vállalkozások tételes adójában az adófizetési kötelezettség szünetelésének volt helye,

bb) az önkormányzat rendelete alapján az adóévben adóalap-mentességre, adókedvezményre, a 39/D. § alapján az adóalap vagy a 40/A. § alapján az adó csökkentésére jogosult és az adót csökkenteni kívánja.

II.10. A Htv. 39/E. § szerint mentes adóalany bevallása: Mentés az adó alól a szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság (a továbbiakban e § vonatkozásában: társaság), a Szit. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás (a továbbiakban e § vonatkozásában: elővállalkozás), valamint a társaság és az elővállalkozás Szit. tv. szerinti projektársasága.

Továbbá, mentes az adó alól a beszerző, értékesítő szövetkezet.

Beszerző, értékesítő szövetkezet az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik.

A beszerző és értékesítő szövetkezeteket megillető mentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.

II.11. A Htv. 39/F. § szerint mentes adóalany bevallása. Mentés az adó alól a beszerző, értékesítő szövetkezet. A mentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.

II.12. Önellenőrzés: Azon adózónak kell e rovatba X-et tennie, aki/amely a korábbi adóévre benyújtott adóbevallását – az Art. rendelkezései alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. Az önellenőrzés az adóalap, a feltárt adó, költségvetési támogatás és – ha törvény előírja – az önellenőrzési pótlék megállapítása, a helyesbített adóalap, a helyesbített adó, költségvetési támogatás, valamint a pótlék bevallása és egyidejű megfizetése, és az adó, költségvetési támogatás igénylése. Az adóbevallását helyesbítő adózó az önellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel köteles a bevallási nyomtatvány valamennyi sorát kitölteni.

III. Bevallási időszak

Az Útmutató II. pontjában foglaltaknak megfelelően kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. Ha teljes adóévben fennállt az adókötelezettség, akkor e pontban a 2016. 01. 01. naptól 2016. 12. 31. napig terjedő időszakot kell beírni.

Ha az adókötelezettség nem állt fenn a teljes adóévben, például év közben keletkezett vagy szűnt meg az adott településen, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2016. december 31-ig, illetve 2016. január 1-jétől az adókötelezettség településen való megszűnéséig terjedő időszakot kell beírni. Így, ha a vállalkozás 2016. október 15-én létesített a településen Htv. szerinti telephelyet, akkor a bevallási időszaka 2016. 10. 15-től 2016. 12. 31-ig tart.

IV. A záró bevallás benyújtásának oka

Az Útmutató II. pontjában foglaltaknak megfelelően kell jelölni a záró bevallás benyújtásának okát. A „16. Egyéb” pont melletti négyzetbe akkor kell bejelölni, ha az 1–15. felsorolás egyikébe sem sorolható be valamely eset, illetve a 16. sorban annak az adózónak is kell X-et tennie, aki/amely katalányként a 2016. adóévre az „általános szabályok” szerint vagy a nettó árbevétel 80 százalékában állapítja meg iparüzési adóját és 2017. február 15-éig (változás-bejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2017. adóévtől tételes adóalap szerint fizeti meg az iparüzési adót, illetve azon vállalkozónak, amely a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári év szerinti adómegállapításra. Ekkor e speciális záró bevallási okot is be kell írni.

V. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően - ki kell tölteni. Az „A”-tól „D”-ig terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot – kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz.

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak.

A „B” jelű kiegészítő lapot a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű kiegészítő lapot a biztosítóknak kell kitölteni.

A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű kiegészítő lapot mindazon vállalkozásnak kell kitöltenie, amely az eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen csökkenteni kívánja a Htv. szerinti nettó árbevételét az iparűzésiadó-alap megállapítása során. Ugyanakkor nem kell kitöltenie az „E” jelű betétlapot annak az adóalanynak, aki/amely az egyszerűsített adóalap-megállapítás bármely módját választotta/választja a bevallás adóévére.

Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

A „G” jelű kiegészítő lap pedig a túlfizetésről történő rendelkezésre, köztartozások megnevezésére szolgál.

A „H” jelű kiegészítő lap az önellenőrzésre szolgál.

Az „I” jelű kiegészítő lap az éves beszámolóját IFRS-ek alapján készítő adózók részére szolgál.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

VI.1. Az adóalap egyszerűsített megállapítása 2016. adóévre

2016. évben az adózó az iparűzési adó alapjának az alábbi egyszerűsített meghatározási módjával élhetett:

- a) Az az adózó, aki a 2016. teljes adóévben a személyi jövedelemadó törvény szerinti **átalányadózó magánszemély** (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó. Ebben az esetben az iparűzési adóalap összege a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadóalap 20 %-al növelt (1,2-vel szorzott) összege.
- b) Az az adózó, aki az **egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya a 2016. évben** és az iparűzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, akkor azt itt kell jelölni.
- c) Azon iparűzési adóalany, akinek a **nettó árbevétele az adóévben** - 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan - **a 8 millió Ft-ot nem haladta meg**. Ebben az esetben az iparűzési adóalap összege a nettó árbevétel 80 %-a (0,8-al szorzott összege).
- d) Az az adózó, aki 2016. évben a kisvállalati adó hatálya alá tartozott és az iparűzési adóban az egyszerűsített adóalap megállapítását választotta, annak itt kell azt jelölnie. Ebben az esetben az iparűzési adóalap összege a kisvállalati adó alapjának 20 %-al növelt (1,2-vel szorzott) összege.

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor az a) - d) esetben nem kell kitölteni a VII.2.–VII.5. sorokat, továbbá az „A” jelű kiegészítő lap II.2.–II.6. sorait. A VII.1. sorban az átalányadózonak (a) alpont szerinti esetben az átalányadó alapját, a b) alpont szerinti esetben az EVA alapot, a c) alpont szerinti esetben a nettó árbevételt, a d) alpont szerint a kisvállalati adó alapját kell beírni, a VII.6. sorba az adóalap - előzőek szerint számított - összegét kell feltüntetni.

A 2016. adóévre változás-bejelentésben az iparűzési adóban tételes adóalap szerinti adózást választott és ezen adóévre adóbevallást benyújtó kata alanyának a bevallás VII.1. sorába kell beírni az adó alap 2,5 millió forintnak az adókötelezettség időtartama naptári napjai alapján arányosított részét.

VII. Az adó kiszámítása

VII.1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy tevékenységét csak belföldön vagy belföldön és külföldön vagy „csak” külföldön folytatta. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon (A-D betétlapok) található.

A vállalkozási szintű nettó árbevételt a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni (kivéve, ha adózó egyszerűsített adóalap megállapítási módot választott, vagy EVA, illetve KATA alanyként állapítja meg az adóalapját).

VII.2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó adóalany esetén itt kell feltüntetni az „E” jelű kiegészítő lap II/7. sorának összegét.

Eladott áruk beszerzési értéke (ELÁBÉ): a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – az Szja-törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az ELÁBÉ-t az az érték, amellyel az adóalany anyagkölségként, illetve közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette. (Htv. 52. § 36. pont)

Közvetített szolgáltatások értéke: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel (a megrendelővel) írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített (továbbszámlázott) szolgáltatás értéke. Közvetített szolgáltatásnál az adóalany vevője és nyújtója is a szolgáltatásnak, az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben közvetíti úgy, hogy a megrendelővel kötött szerződésből a közvetítés lehetősége, a számlából a közvetítés ténye, vagyis az, hogy az adóalany nemcsak a saját, hanem az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron, egyértelműen megállapítható. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagkölségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét nem csökkentette. (Htv. 52. § 40. pont)

VII.3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét.

Alvállalkozói teljesítés igénybevételéről csak akkor beszélhetünk, ha az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári törvénykönyv (Ptk.) szerinti –írásban kötött- vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Ez a törvényi rendelkezés nem követeli meg tehát olyan háromoldalú szerződéses jogviszony létrejöttét, amelynek a megrendelő, a „fővállalkozó” (a teljesítés kötelezettje), illetve az alvállalkozó egyaránt résztvevője. Valójában két egymástól független önálló vállalkozási szerződés köttetik meg, a megrendelő és az alvállalkozó egymással nem áll szerződéses jogviszonyban. A Htv. szerinti alvállalkozói teljesítések értéke, mint nettó árbevétel-csökkentő tétel azonban mindenképp feltételezi, hogy háromszereplős teljesítésről legyen szó. A megrendelő a fővállalkozótól várja a szerződés teljesítését, a fővállalkozó pedig ezen szerződéses kötelezettségének részben az „alvállalkozóval”, kötött szerződés alvállalkozó általi teljesítésével tesz eleget. Ezen háromszereplős modellt fűzi egygyé a fővállalkozónak (adózonak) a megrendelővel, illetve az alvállalkozóval kötött Ptk. szerinti –írásban kötött- vállalkozási szerződése.

Az alvállalkozói teljesítések értékének minősül 2009-től annak a – közvetített szolgáltatásnak nem minősülő – szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany az általa értékesített új (a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően első ízben értékesített)

lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Ebben a konstrukcióban a beruházó vállalkozó egyfelől a lakásépítést végző (generálkivitelező) vállalkozással – mint alvállalkozójával Ptk. szerinti, írásba foglalt vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, másfelől a kulcsrakész lakásokat „harmadik személyeknek” adásvételi szerződéssel – tehát nem vállalkozási szerződéssel értékesíti. Ennek eredményeként a (fő)vállalkozó-adóalany a lakásértékesítésből befolyt nettó árbevételét a lakásépítést végző alvállalkozó(k)nak kifizetett díj ellenértékével csökkentheti. Ezen alvállalkozói teljesítés értékének minősülő nettó árbevétel csökkentő tétel először a 2009. évre vonatkozó adóalapnál vehető figyelembe.

Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségeként vagy a 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

VII.4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét. Az anyagköltség a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadó törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-segéd-,üzem, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével. Csökkenti az anyagköltséget a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany az ELÁBÉ-ként, illetve a közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette (Htv. 52. § 37. pont).

VII.5. sor: Itt kell feltüntetni az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségét.

Alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao-törvény) 7. § (1) bekezdésének t) pontjában meghatározott feltételekkel megvalósított alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége, figyelemmel a Tao-törvény 31. §-a (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakra.

VII.6. sor: Ez a sor szolgál a helyi adótörvény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), **akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes települések között. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a VII.1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a VII.2. sor, a VII.3. sor, a VII.4. sor, a VII.5. sor együttes összegét. Ha a VII.1. sor összegét **eléri vagy meghaladja** a VII.2. sor, a VII.3. sor, a VII.4. Sor, a VII.5. sor együttes összege, akkor ebben a sorban **„0”-t kell szerepeltetni**. Ebben az esetben a VII.11. sorba, a VII.12. sorba, a VII.15. sorba, a VII.16. sorba és a VII.24. sorba egyaránt „0”-t kell írni. Az egyszerűsített adóalap meghatározását választó adózó esetében itt kell feltüntetni az adóalap számított összegét a VI.1. ponthoz fűzött magyarázat alapján. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó adóalany esetén itt kell feltüntetni az „E2 jelű kiegészítő lap III/11. sorában szereplő összeget.

VII.7. sor: Itt kell feltüntetni a szokásos piaci árra való kiegészítés miatti korrekció összegét, a megfelelő előjellel. Amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a

szokásos piaci árra igazítják, úgy az iparüzési adó alapja tekintetében végre kell hajtani a korrekciót. Ha a szokásos piaci ár miatti korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevétel (adóalapot) csökkenti, úgy annak értékét negatív előjellel kell feltüntetni.

VII.8. sor: Ez a sor szolgál az IFRS-t alkalmazó vállalkozásnál az „I” jelű betétlap VII/3. sorában szereplő összesítő sorba írt áttérési különbözet összegének feltüntetésére.

VII.9. sor: A helyi iparüzési adóról szóló törvény alapján a vállalkozás szintű adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett – főben kifejezett – növekménye után 1 millió forint/fő összeggel, melyet itt kell feltüntetni. (1990. évi C. törvény 39/D. § (1) bek.)

A bevallást megelőző évben és a bevallással érintett évben változatlan formában működő vállalkozás esetén a bevallást megelőző évre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz kell viszonyítani a bevallással érintett év átlagos statisztikai állományi létszámát, pozitív létszámkülönböt adja az adóalap-mentesség összegét. (A főben kifejezett növekménynek nem szükséges egész számnak lennie, kerekítésnek nincs helye, például 12,26 fő éves növekmény esetén a vállalkozási szintű adóalap 12,26 millió forinttal csökkenthető. Az adóalap-mentesség az adóévet követően az adóévről szóló bevallásban vehető igénybe.

Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszám bővítéshez, amely állami támogatás igénybe vételével jött létre. E bekezdés alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése. (1990. évi C. törvény 39/D. § (2) bek.)

VII.10. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5 %-ot meghaladó mértékben csökkent, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével a Htv. 39. §-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.

VII.11. sor: E sorba kell beírni a mentességekkel korrigált vállalkozási szintű adóalapot.

VII.12. sor: Itt kell feltüntetni a VII.11. sorban szereplő vállalkozási szintű **adóalap megosztása** eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – **települési adóalapot**. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a VII.11. sor összegével.

VII.13-14. sor: Önkormányzati rendeleti mentesség nem került Pécs Megyei Jogú Város illetékességi területén bevezetésre.

VII.15. sor: Ez a bevallási sor az adóköteles adóalap megállapítására szolgál. Abban az esetben, ha a **VII.12. sor összege „0”, akkor itt is „0”-t kell szerepeltetni.**

VII.16. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómérték alapulvételével. A Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének iparüzési adóról szóló 53/2011. (X.29) rendelete (a továbbiakban: Ör.) 2. § (1) bek. alapján az adó mértéke 2 %.

VII.17. sor: Az Ör. 1. §-a alapján 50%-os mértékű adókedvezmény illeti meg azt a vállalkozót, akinek/amelynek a Htv. 39.§ (1) bekezdés, illetőleg a 39/A.§ vagy 39/B.§ alapján számított (vállalkozási szintű) adóalapja nem haladja meg az 1 millió forintot. Ebben a sorban kell **az adót csökkentő** kedvezmények összegét feltüntetni.

VII.18. sor: Az Ör. 1/A. §-a alapján 90%-os mértékű adókedvezmény illeti meg azt a Htv. 52. § 23. pontja szerint meghatározott házi orvos, védőnő vállalkozót, akinek/amelynek a Htv. 39. § (1) bekezdése, vagy a 39/A. §-a, vagy 39/B. §-a alapján számított (vállalkozási szintű) adóalapja nem haladja meg a 20 millió forintot. Ebben a sorban kell **az adót csökkentő** kedvezmények összegét feltüntetni.

A Htv. 52. § 23. pontja szerint házi orvos, védőnő vállalkozó: az a vállalkozó, aki/amely – gazdálkodó szervezetként vagy egyéni vállalkozóként – külön jogszabály alapján házi orvosi, házi gyermekorvosi, fogorvosi alapellátási vagy védőnői tevékenységet végez és nettó árbevételének legalább 80%-a e tevékenység (tevékenységek) végzésére vonatkozó, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött finanszírozási szerződés alapján az Egészségbiztosítási Alapból származik.

VII.19. sor: A helyi adótörvény szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában - le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például ha az adózó adóévben 200.000 forintot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20 %-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20 %-a, azaz 40.000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a VII.16. sor összegét, akkor itt csak a VII.16. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó adóátalány összegét pedig a VII.25. sorban kell szerepeltetni.

VII.20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bek. b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt belföldi útdíj 7,5%-a. Az adóévben megfizetett útdíj a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a **vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes (székhely, illetve telephely(ek) szerinti) önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonható le.**

VII.21. sor: A Htv. 40/A. § (1) bek. b) pontja szerint a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt külföldi útdíj 7.5 %-ának a településre jutó összege.

VII.22. sor: A Htv. 40/A. § (1) bek. b) pontja szerint a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt úthasználati díj 7.5 %-ának a településre jutó összege.

VII.23. sor: A Htv. 40/A. § (3) bek. alapján önkormányzati döntés szerint a vállalkozó csökkentheti az adóját az adóévben elszámolt alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés közvetlen költsége 10 %-ának településre jutó hányadával.

VII.24. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség **kiszámítására**. Az adóköteles adóalapra vetített adó **összegéből** (VII.16. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a VII.17.-VII.23. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az

adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a VII.16. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

VII.25. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó összegét.

Ez az összeg megegyezik a 19. sorban feltüntetett összeggel, ha a 16. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet itt.

VII.26. sor: Itt kell szerepeltetni az adóalapnak azt a részét, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik. Külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalaprészt az iparüzési adóalapnak az a része, amely a 3. számú melléklet - tevékenységre leginkább jellemző - 1.1 vagy 1.2 vagy 2.1 vagy 2.3 pontja alkalmazásával a külföldön létesített telephelyre, telephelyekre jut, azzal, hogy a 3. számú mellékletben említett település, települések kifejezések alatt a külföldön létesített telephelyet, telephelyeket is érteni kell. Ha a vállalkozó adóévet megelőző teljes adóévi adóalapja a 100 millió forintot meghaladta, csak a 3. számú melléklet 2.1 pontja vagy 2.3 pontja szerinti módszer alkalmazható.

VII.27. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett e-útdíj 7,5 %-ának összegét.

VII.28. sor: Itt kell szerepeltetni főben kifejezve a foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó létszám-növekményt.

VIII. Adóelőleg bevallása

Az adózó az iparüzési adóban a 2010. évtől kezdődő **előlegfizetési** (keresztféléves) **időszakra** – naptári évvel azonos üzleti év választása esetén **2017. július 1-jétől 2018. június 30-ig** (Htv. 41. §) – önadózással köteles megállapítani és bevallani az egyes előlegrészletek összegét és esedékességét. Ebből következően az adózó előlegfizetési kötelezettségét fizetési meghagyás nélkül köteles teljesíteni, tekintettel arra, hogy az önkormányzati adóhatósági fizetési meghagyás kibocsátásának jogalapja 2010-től megszűnt.

2010. január 1-jétől a Htv. 41. §-a alapján az iparüzési adóban **az adóelőleg-fizetési időszakra** (keresztfélévekre) vonatkozó **adóelőleg-részleteket az adózónak kell megállapítania, bevallania** az előlegfizetési időszak egyes esedékességi időpontjaira. Az **előlegfizetési időszak** általánosságban a bevallásbenyújtás esedékességét követő második naptári hónap 1. napjával kezdődő 12 hónapos időszak [Htv. 41. § (2) bek.].

– Ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap, akkor az előleg-fizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele.

– Ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

A 2017-ben kezdődő előlegfizetési időszakra vonatkozó adóelőleg-részleteket az adózó a 2016. évről az önkormányzati adóhatósághoz 2017. május 31-ig benyújtott adóbevallásában vallja be.

A 2017. évi előleg részletek összegének megállapításánál a 2017. január 1. napján hatályos Htv. és Ör. szabályait kell figyelembe venni.

VIII.1. sor: Az előlegfizetési időszak az adóbevallás benyújtás esedékességét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak, kivéve az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással létrejött vállalkozó esete, amikor az előlegfizetési időszak az adókötelezettség kezdetétől, átalakulás napjától az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig tart.

VIII.2. sor: E sorba egyfelől az előlegfizetési időszak első előlegrészletének esedékességi időpontját – ez az előlegfizetési időszak harmadik hónapjának 15. napja (naptári évvel azonos üzleti év esetén ez 2017. szeptember 15.) – kell beírni. Másfelől az előlegfizetési időszak első félévére, azaz 2017. július 1-jétől 2017. december 31-ig tartó időszakra (mely az adóév II. félévének felel meg) vonatkozó adóelőleg összegét.

VIII.3. sor: E sorba egyfelől az előlegfizetési időszak második előlegrészletének esedékességi időpontját – ez az előlegfizetési időszak kilencedik hónapjának 15. napja (naptári évvel azonos üzleti év esetén ez 2018. március 15., mivel azonban ez ünnepnap, ezért a következő munkanap, azaz 2018. március 16-a gyakorlatilag az esedékesség napja) – kell beírni. Másfelől az előlegfizetési időszak második félévére, azaz 2018. január 1-jétől 2018. június 30-ig terjedő időszakra (mely az adóév I. félévének felel meg) vonatkozó adóelőleg összegét. Ez a 2017. évre megállapított adóelőleg összegének fele.

IX. Aláírás

Ide kell a bevallás kitöltésének helyét és időpontját (év/hónap/nap feltüntetésével) beírni, valamint az adózónak vagy a képviselőjének (meghatalmazottjának) (Art. 7-9. §) aláírnia. A bevallás aláírás hiányában, illetve aláírásra jogosulatlan személy aláírása esetén érvénytelen, azaz joghatás kiváltására nem alkalmas. Ha az adózó a bevallás aláírója és egyben benyújtója, akkor a bevallás I. pontjánál kérjük a telefonszámát és e-mail címét is szerepeltetni.

Ha a bevallást az adózó helyett és nevében képviselője (meghatalmazottja) írja alá, és egyben nyújtja be, akkor e képviselő telefonszámát és e-mail címét kell a bevallás I. pontjának tartalmaznia. Amennyiben az adóbevallást az adózóképviselője (meghatalmazottja) írja alá, akkor a státusz mellé X-et kell tenni aszerint, hogy állandó meghatalmazott, eseti meghatalmazott és a meghatalmazást egyúttal csatolta, vagy pénzügyi képviselő.

Lehetőség nyílik arra, hogy az adózó bevallását adótanácsadó, adószakértő vagy okleveles adószakértő ellenjegyezze, ekkor ezen személy nevét, adóazonosító számát és bizonyítvány vagy igazolvány számát is be kell írni az erre szolgáló sorba.

BETÉTLAPOK ÚTMUTATÓJA

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „A” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik **minden iparüzési adóalany**, amely **nem minősül** hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak.

II.1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A II.3.-II.6. sorokban szereplő összeget le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű - nettó árbevétel összegét.

A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében** ebbe a sorba a tevékenységgel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott kompenzációs felárral növelt ellenérték szerinti készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

II.3. sor: Ebbe a sorba kell beírni a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjből származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét.

II.4. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

II.5. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott regisztrációs adó, energia adó, az alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegét. Az 5.1-5.3. pontokban kell részletezni az 5. pontban szereplő összeget.

II.6. sor: Ebbe a sorba kell beírni a külön jogszabály szerinti felszolgálati díj árbevételként elszámolt összegét.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **A „B” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „B” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

II.1. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a II.2.-II.8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemeket oly módon, hogy a II.2.-II.7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a II.8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.–II.8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **A „C” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „C” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

II.1. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a II.2.-II.8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemeket oly módon, hogy a II.2.-II.7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a II.8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.-II.8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **A „D” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „D” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

II.1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a II.2.-II.6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap VII.1. sorában feltüntetendő összeggel!**

II.2.-II.6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „E” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „E” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek a Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartoznak, de a Htv. szerinti vállalkozási szintű éves nettó árbevételüket csökkenteni kívánják az eladott áruk beszerzési értékével és/vagy a közvetített szolgáltatások értékével, illetve azon adózóknak, akik/amelyek Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartoznak.

Nem kell kitöltenie e betétlapot annak az adózónak, aki/amely a 2015. évre az egyszerűsített adóalap-megállapítás bármely módját alkalmazza.

Az I. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá esik-e. Ezen négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely esetében a következő feltételek konjunktívan teljesülnek:

- a Tao-törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül,
- az iparűzési adó alanya,
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja nettó árbevételének 50 százalékát
- az előző három feltételnek megfelel, és legalább egy kapcsolt vállalkozással rendelkezik.

Amennyiben hivatkozott feltételek mindegyike teljesül az adózónál, akkor csak a III. pont alatti sorokat, ha azonban egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor csak a II. pont alatti sorokat kell értelemszerűen kitölteni.

A 2015. január 1. napjával hatályba lévő Htv. 39. §-ának (4) pontja alapján a Htv. 39. §-ának (1) bekezdés *a*) pontja szerinti nettó árbevétel csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó - nettó árbevétele összegétől függően, sávosan - az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg egésze,

- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,

- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,

- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonható le.

A (4) bekezdésben említett, a sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg az összes nettó árbevétel csökkentő összegnek és az adott sávba jutó nettó árbevétel összes nettó árbevételben képviselt arányának szorzata.

Az (5) bekezdés szerint a szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása [(1) *a*)-*d*] pontok] pozitív előjelű különbözeteként - figyelemmel a (4) és (5) bekezdésben foglaltakra - állapítják meg, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában.

A (4) és (5) bekezdéstől eltérően az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti exportértékesítés nettó árbevételét vagy a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után belső értékesítés nettó árbevételét számol el. Az elszámolóházi tevékenységet végző szervezetnél, az általa - a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében - vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét.

II.1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének összegét (ELÁBÉ).

II.2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozás szintjén megjelenő, a Htv. 52. § 40. pontjában definiált közvetített szolgáltatások értékét.

II.3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti export árbevételhez kapcsolódó elábé és közvetített szolgáltatások értékét. Az 500 M Ft-ot meg nem haladó nettó árbevételű vállalkozónak ezt a sort nem kell kitölteni!

II.4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek értékesítéséhez kapcsolódó elábét, vagy dohány kiskereskedelmi ellátónál a dohány bekerülési értékét. Az 500 M Ft-ot meg nem haladó nettó árbevételű vállalkozónak ezt a sort nem kell kitölteni!

II.5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékéként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értékét. 500 M Ft-ot meg nem haladó nettó árbevételű vállalkozónak nem kell kitölteni!

II.6. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. 39. § (4)-(5) bekezdése alapján (sávosan) megállapított, levonható elábé és közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét.

II.7. sor: Itt kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét. Amennyiben az adózó nettó árbevétele legfeljebb 500 M Ft., abban az esetben ide az II/1. és a II/2. sorok együttes összegét kell beírni. Amennyiben az adózó nettó árbevétele 500 M Ft feletti, ebben a sorban a II/3, a II/4 és a II/5. sorok összegét kell feltüntetni.

III.1. sor: Itt kell feltüntetni a kapcsolt vállalkozás adóalanyok összes nettó árbevételét.

III.2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a kapcsolt vállalkozás adóalanyok által figyelembe vehető összes anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke, alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt költségét.

III.3. sor: Itt kell feltüntetni a kapcsolt vállalkozás adóalanyok összes eladott áruk beszerzési értékét.

III.4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a kapcsolt vállalkozás adóalanyok összes közvetített szolgáltatások értékét.

III.5. sor: Itt kell feltüntetni a 3. és 4. sorból a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti export árbevételhez kapcsolódó összes elábé és közvetített szolgáltatások értékét.

III.6. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a 3. sorból a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek értékesítéséhez kapcsolódó elábét, vagy dohány kiskereskedelmi ellátónál a dohány bekerülési értékét.

III.7. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39. § (7) bekezdése szerinti földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékéként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értékét.

III.8. sor: Itt kell feltüntetni a kapcsolt vállalkozásnál a Htv. 39. § (4) – (5) bekezdése alapján (sávosan) megállapított, levonható elábé és közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét.

III.9. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a kapcsolt vállalkozás tagjai által összesen figyelembe vehető eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét (5+6+7)

III.10. sor: Itt kell feltüntetni a kapcsolt vállalkozások összesített pozitív előjelű különbözetét (adóalap) (1-2-8)

III.11. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóalanyra jutó, előlegszámításnál figyelembe veendő vállalkozási szintű adóalapot. (10 sor*(„A” vagy „B” vagy „C” vagy „D” betélap II/1 sor /1 sor)

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ
AZ „F” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparűzési tevékenységet, akkor az „F” jelű kiegészítő lapot is ki kell tölteni.

II. Ki kell választani az alkalmazott adóalap megosztás módszerét. A választásnak megfelelően lehet kitölteni a III. részt.

III.1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült személyi jellegű ráfordítás összegét.

III.3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközérték arányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

III.4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült eszközérték összegét.

III.5. sor: Itt kell feltüntetni – Htv. 3. számú. melléklet 2.2. pont alapján – az egyetemes szolgáltatók, villamosenergia- vagy földgázkereskedők, villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

III.6. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyetemes szolgáltatók, villamosenergia- vagy földgázkereskedők villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó, az adott önkormányzat illetékességi területére jutó számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

III.7. sor: Ebben a sorban a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamosenergia vagy földgáz mennyiségét kWh-ban vagy ezer m³-ben kell feltüntetni.

III.8. sor: Ebben a sorban a III.7. sorból a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamosenergia vagy földgáz mennyiségét kWh-ban vagy ezer m³-ben megadva kell feltüntetni.

III.9. sor: Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] – döntésétől függően, az 1.1.; 1.2.; 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően – adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50%-át pedig a Htv. 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

Ebben a sorban az építőipari tevékenységből (Htv. 52.§ 24.) származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegét kell feltüntetni.

III.10. sor: Ebben a sorban a 9. sorból az önkormányzat illetékességi területén a Htv. 37.§ (3) bekezdés szerint létrejött telephelyre jutó összeget kell feltüntetni.

III.11. sor: A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a Melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között következők szerint köteles megosztani:

Az adóalap 20%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont baa) alpontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap 80%-át pedig a székhelye és a Htv. 52. § 31. pont bab) alpontja szerinti telephelye szerinti települések között a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján számlázási címmel rendelkező vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

Ebben a sorban a vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőinek számát kell feltüntetni.

III.12. sor: Ebben a sorban a 11. sorból az önkormányzat illetékességi területén található számlázási cím szerinti vezeték nélküli távközlési tevékenységet igénybe vevő előfizetők számát kell feltüntetni.

III.13. sor: A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője részére nyújtott szolgáltatás helyének címe, valamint – ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt – a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján, a vezetékes vagy vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes, vezetékes és vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

Ebben a sorban a vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó vezetékes távközlési tevékenység szolgáltatási helyeinek számát kell feltüntetni.

III.14. sor: Ebben a sorban a 13. sorból az önkormányzat illetékességi területén található vezetékes szolgáltatási helyeinek számát kell feltüntetni.

III.15. sor: Ebben a sorban a vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőinek számát kell feltüntetni.

III.16. sor: Ebben a sorban a 15. sorból az önkormányzat illetékességi területén található számlázási cím szerinti vezeték nélküli távközlési tevékenységet igénybe vevő előfizetők számát kell feltüntetni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „G” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

A „G” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akiknek a 2016. évben fizetendő végleges adó és 2016. évben fizetett adó különbözeteként túlfizetése keletkezik.

I. Adóalany

Kitöltése értelemszerűen történik.

II. Nyilatkozat

II.1. sor: Itt kell nyilatkoznia az adóalanynak arról, hogy más adóhatóságnál nincs fennálló adótartozása. Az Art. 151. §-ának (1) bekezdése alapján az adózó a költségvetési támogatás (adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés) igénylésekor az önkormányzati adóhatóságnál az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat időpontjában más adóhatóságnál van-e esedékessé vált tartozása, és az milyen összegű. Az önkormányzati adóhatóság az általa felülvizsgált, az adózót megillető költségvetési támogatást (adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést), az általa nyilvántartott adótartozás, adók módjára behajtandó köztartozás, az adózó nyilatkozatában vagy más adóhatóság megkeresésében közölt - más adóhatóságot megillető - tartozás összegéig visszatarthatja, és ezzel ennek erejéig a tartozás megfizettnek minősül.

II.2. sor: Akkor kell jelölni, ha az adóalany a túlfizetés összegét később esedékes iparűzési adó fizetési kötelezettségére kívánja az adóhatósággal elszámoltatni.

II.3. sor: Akkor kell jelölni, ha az adózó a túlfizetés összegéből általa meghatározott összeget kér visszatéríteni, míg a fennmaradó összeget később esedékes iparűzési adó fizetési kötelezettségére kívánja elszámoltatni.

II.4. sor: Akkor jelölendő, ha az adózó a túlfizetés összegéből az általa meghatározott összeget kér visszatéríteni, illetve szintén meghatározott összeget más adónemben / hatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra kér átvezetni, míg a fennmaradó összeget később esedékes iparűzési adó fizetési kötelezettségére kívánja elszámoltatni.

II.5. sor: Akkor kell jelölni, ha az adózó a túlfizetés összegéből általa meghatározott összeget más adónemben / hatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra kér átvezetni, míg a fennmaradó összeget később esedékes iparűzési adó fizetési kötelezettségére kívánja elszámoltatni.

II.6. sor: Akkor kell jelölni, ha az adózó a túlfizetés teljes összegének visszatérítését kéri, és nem rendelkezik lejárt esedékességű köztartozással.

III. Más adónemben, hatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

A táblázatot értelemszerűen kell kitölteni. Az egyes köztartozásokat külön-külön sorba kell beírni, ahol meg kell adni a nyilvántartó intézmény nevét, a köztartozás fajtáját és összegét, a köztartozáshoz tartozó pénzügyi számlaszámát, továbbá az intézmény által alkalmazott ügyfél-azonosító számot is. Amennyiben a bevallást benyújtó iparüzési adóalanynak öt jogcímet meghaladó köztartozása áll fenn, akkor további „G” jelű betélapot is ki kell töltenie.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „H” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

A „H” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akik az Art. 49-51. §-a alapján a korábban benyújtott adóbevallásukat önellenőrzéssel kívánják helyesbíteni.

Önellenőrzéssel az adóalapot, az adót, a költségvetési támogatást a kötelezettség eredeti időpontjában hatályos szabályok szerint, a helyesbítendő adóra előírt bevallási időszakra, az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül lehet helyesbíteni.

Az önellenőrzés az adóalap, a feltárt adó, költségvetési támogatás és – ha törvény előírja – az önellenőrzési pótlék megállapítása, a helyesbített adóalap, a helyesbített adó, költségvetési támogatás, valamint a pótlék bevallása és egyidejű megfizetése, és az adó, költségvetési támogatás igénylése.

Az ellenőrzés megkezdésétől a vizsgálat alá vont adó és költségvetési támogatás – a vizsgált időszak tekintetében – önellenőrzéssel nem helyesbíthető.

Nincs helye önellenőrzésnek, ha az adózó a törvényben megengedett választási lehetőséggel jogszerűen élt, és ezt az önellenőrzéssel változtatná meg.

Önellenőrzéssel csak azt az adót, költségvetési támogatást lehet helyesbíteni, amely helyesbítésének a helyi iparüzési adó esetében a 100 forintot meghaladja.

A helyesbített adó, a költségvetési támogatás és a megállapított önellenőrzési pótlék a helyesbített összeg és a pótlék bevallásával egyidejűleg esedékes.

Az önellenőrzési pótléket a késedelmi pótlék 50%-ának, ugyanazon bevallásnak ismételt önellenőrzése esetén 75%-ának megfelelő mértékben kell felszámítani a bevallás benyújtására előírt határidő leteltét követő első naptól az önellenőrzés benyújtásának napjáig.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „I” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

Az „I” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akik éves beszámolójukat az IFRS-ek alapján készítik.

A Htv. 40/B. § szerint az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozó e törvény szabályait a nettó árbevétel, az eladott áruk beszerzési értéke, az anyagköltség, a közvetített szolgáltatások értéke, alvállalkozói teljesítések értéke megállapítása során a 40/C–40/J. §-okban, az iparüzési adókötelezettség teljesítése során a 40/K–40/M. §-okban foglalt eltéréssel alkalmazza.

A 40/C. § (1) bekezdése alapján az 52. § 22. pontjának *a)* alpontjától eltérően – a hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozónak nem minősülő vállalkozó esetén – a nettó árbevétel a (2)–(4) bekezdésben felsorolt tételekkel korrigált

- a)* az IAS 18 Bevételek című standard 1. bekezdésének *a)* pontja szerinti áru értékesítése,
- b)* az IAS 18 Bevételek című standard 1. bekezdésének *b)* pontja szerinti szolgáltatás nyújtása,
- c)* az IAS 18 Bevételek című standard 1. bekezdésének *c)* pontja szerinti jogdíjra való jogosultság,
- d)* az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján történő szolgáltatás nyújtása

miatt az üzleti évben az IAS 18 Bevételek című standard alapján elszámolt és a más standardok által az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolni rendelt bevétel (árbevétel), függetlenül attól, hogy a bevétel (árbevétel) folytatódó vagy megszűnt tevékenységből származik (a továbbiakban együttesen: bevétel).

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

- a)* az IAS 18 Bevételek című standard 12. bekezdése szerint bevételt nem eredményező csere esetén az elcsereált áru vagy szolgáltatás számlázott értékével, ennek hiányában valós értékével,
- b)* a nem számlázott, utólag adott, az IAS 18 Bevételek című standard alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételként figyelembe nem vett engedmény összegével,
- c)* az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése alapján elszámolt kamatbevétellel,
- d)* az IAS 11 Beruházási szerződések című standard 12. bekezdésének *c)* pontja alapján bevételként figyelembe nem vett kötbér összegével,
- e)* az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügylet esetén a közvetített szolgáltatás, valamint az adóalany által saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapított bekerülési értékének megfelelő összeggel,
- f)* az (1) bekezdés *a)–d)* pontban említett ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés *a)–d)* pontban említett ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevételt (árbevételt) – annak elszámolásakor – csökkenteni kell,
- g)* az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,
- h)* az olyan termékértékesítésből és szolgáltatásnyújtásból származó összeggel, mely kizárólag amiatt nem minősül az (1) bekezdés szerinti bevételnek, mert nem a szokásos tevékenység keretében keletkezett,
- i)* az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti üzletág átruházásakor az üzletág átruházásáért kapott, az átadott eszközök – az átadott kötelezettségek értékével csökkentett – piaci értékét meghaladó ellenértékét,
- j)* az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,

k) azzal az (1) bekezdés *a)–d)* pontja vagy az *a), e)* és *g)–j)* pont szerinti ügyletről kiállított bizonylaton (számlán) feltüntetett – általános forgalmi adó nélküli – összeggel (vevőtől várt ellenszolgáltatással), amelyet a vállalkozó az adóévben vagy azt követően az IFRS-ek szerint bevételként (árbevételként) vagy az *a)–j)* pontok szerinti adóalap-növelő tételként nem számolhat el,

feltéve, ha azt a vállalkozó az (1) bekezdés szerinti bevételként nem vette figyelembe.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény 4. § 20. pontja szerinti jogdíjjal,

b) a felszolgálati díjjal,

c) az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó, valamint a népegészségügyi termékadóról szóló törvény szerinti alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó alanya esetén,

d) a saját használatú ingatlan vagy befektetési célú ingatlan eladásából származó bevétellel,

e) az (1) bekezdés *a)–d)* pontja szerinti ügylettel összefüggő fedezeti ügylet esetén azzal az összeggel, amellyel az (1) bekezdés *a)–d)* pontja szerinti ügyletről kiállított számlán szereplő értéket az IFRS-ek szerint a bevétel (árbevétel) elszámolásakor növelni kell

feltéve, ha az az IFRS-ek alkalmazásával az (1) bekezdés szerint bevételnek, vagy a (2) bekezdés szerint bevételt növelő tételnek minősül.

A 40/D. § (1) bekezdése szerint a hitelintézet, pénzügyi vállalkozás, befektetési vállalkozás esetén – az 52. § 22. pontjának *b)* alpontjától eltérően – nettó árbevétel az IAS 18 Bevételek című standard szerint kamatként elszámolt bevétel (2)–(3) bekezdések szerint korrigált összege.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell:

a) a kamatbevétel csökkentéseként az üzleti évben elszámolt ráfordítások (fizetett, járó díjak, jutalékok) összegével,

b) a nyújtott szolgáltatások után az IAS 18 Bevételek című standard alapján elszámolt bevétellel (kapott, járó díjak, jutalékok összegével),

c) az IAS 32 Pénzügyi instrumentumok: bemutatás című standard 11. bekezdése szerinti pénzügyi instrumentum üzleti évben való eladása esetén, az elért nyereséggel, nyereségjellegű különbözettel,

d) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti pénzügyi lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingbe (visszlízingbe) adónál a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékével,

e) az IAS 17 Lízingek című standard szerinti operatív lízingnek megfelelő szerződés esetén a lízingbe (visszlízingbe) adónál az (1) bekezdésben foglaltak alapján figyelembe nem vett, az IAS 17 Lízingek című standard 50. bekezdése szerint árbevételként elszámolt összeggel,

f) nem szokásos tevékenység folytatása során elszámolt bevétellel, egyéb bevétellel.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell:

a) az üzleti évben ráfordításként elszámolt (fizetett, járó) kamattal,

b) az IAS 17 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbe adónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével.

A 40/E. § (1) bekezdése alapján a biztosító esetén – eltérően az 52. § 22. pontjának *c)* alpontjától – nettó árbevétel a 40/D. § (1)–(3) bekezdései szerint számított – a (2) és (3) bekezdések szerint korrigált – bevétel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevételt növelni kell az üzleti évben elszámolt díjbevéttel.

(3) Az (1) bekezdés szerinti bevételt csökkenteni kell az üzleti évben a biztosítót terhelő, a biztosítási szerződés szerinti szolgáltatások teljesítése során elszámolt ráfordítással.

A 40/F. § (1) bekezdése szerint az 52. § 36. pontjában foglaltaktól eltérően eladott áruk beszerzési értéke az IAS 2 Készletek című standard és az IAS 18 Bevételek című standard szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan (a továbbiakban: kereskedelmi áru) – (2) és (3) bekezdés szerint korrigált – értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értéke.

(2) Az (1) bekezdés szerinti könyv szerinti értéket növelni kell:

a) az IAS 2 Készletek című standard 11. bekezdése alapján a kereskedelmi áru beszerzési költségének meghatározása során figyelembe vett, nem számlázott kereskedelmi engedmények, rabattok és hasonló tételek összegével,

b) a 40/C. § (2) bekezdés *a)* pontjában említett csere esetén a cserébe adott készlet könyv szerinti értékével,

c) az IAS 17 Lízingek című standard alapján pénzügyi lízingnek minősülő szerződés alapján a lízingbe adónál kereskedelmi áruként nyilvántartásba nem vett eszköz IAS 2 Készletek című standard alapján megállapított, a pénzügyi lízingbe adáskor meglévő könyv szerinti értékével,

d) ha a 40/C. § (2) bekezdés *e)* pontja alkalmazásának van helye, akkor az értékesített termék (ingó, ingatlan) számvitelről szóló törvény szerint megállapítandó bekerülési értékével, továbbá az olyan értékesített áru, telek vagy más ingatlan értékesítéskori könyv szerinti értékével, mely csak azért nem minősül az (1) bekezdés szerinti kereskedelmi árunak, mert nem a szokásos tevékenység keretében értékesítik.

(3) Az (1) bekezdés szerinti könyv szerinti értéket az adóévben csökkenteni kell az adóévet megelőző adóév(ek)ben a (2) bekezdés *d)* pontja szerint a könyv szerinti érték növeléseként már figyelembe vett összeggel, ha az IFRS-ek alkalmazásából az következik, hogy az az adóévben az (1)–(2) bekezdés szerint a könyv szerinti érték összegét növeli.

A 40/G. § (1) bekezdése értelmében az 52. § 37. pontjában foglaltaktól eltérően anyagköltség az 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításként elszámolt – (2) és (3) bekezdés szerint korrigált – felhasználáskori könyv szerinti értéke.

(2) Az (1) bekezdés szerinti anyagköltség összegét növelni kell az anyag könyv szerinti értékének megállapítása során az IAS 2 Készletek című standard 11. bekezdése alapján figyelembe nem vett, nem számlázott kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és hasonló tételek összegével.

(3) Az (1) bekezdés szerinti anyagköltség összegét csökkenteni kell annak az anyagnak a ráfordításként elszámolt könyv szerinti értékével, amelyet az IAS 2 Készletek című standard 35. bekezdésében említettek szerint saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések alkotórészeként használtak fel és amelynek könyv szerinti értékét a saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében figyelembe vették.

A 40/H. § szerint, ha a 40/C. § (2) bekezdése *e)* pontja alkalmazásának van helye, akkor az 52. § 40. pontja szerinti közvetített szolgáltatások értékét növelni kell a közvetített szolgáltatás számvitelről szóló törvény szerint megállapítandó bekerülési értékével.

A 40/I. § alapján nem minősül alvállalkozói teljesítések értékének [52. § 32. pont] az az érték, mellyel a vállalkozó a 40/F. § vagy a 40/G. § vagy a 40/H. § alapján eladott áruk beszerzési értéke vagy anyagköltség vagy közvetített szolgáltatások értéke címén az adó alapját csökkentette.

A 40/J. § szerint a vállalkozó első olyan adóéve, melyről éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készíti (a továbbiakban: áttérés adóéve) adóalapját

a) növelni kell az áttérés adóévet megelőzően folytatott ügyletből származó

aa) azon, az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben a 40/C. § szerinti nettó árbevételnek nem minősülő összeggel, amelyet a vállalkozó az iparüzési adó alapjának számításakor az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben nettó árbevételként még nem vett figyelembe, és ha a vállalkozó az IFRS-ekre nem tért volna át az áttérés évében vagy az azt követő bármely adóévben nettó árbevételnek minősülne,

ab) azon költség, ráfordítás összegével, amellyel a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során a nettó árbevételt az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben és az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben is csökkenti;

b) csökkenteni kell az áttérés adóévet megelőzően folytatott ügyletből származó

ba) azon bevétel összegével, amelyet a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben és az áttérés adóévében vagy azt követő bármely adóévben nettó árbevételként figyelembe vesz,

bb) azon az IFRS-ek alkalmazásában nettó árbevételt csökkentő költségnek, ráfordításnak nem minősülő összeggel, amellyel a vállalkozó a helyi iparüzési adó alapjának számítása során az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben nettó árbevételét nem csökkentette, és azt, ha a az IFRS-ek alkalmazására nem tért volna át az áttérés évében, vagy azt követő bármely adóévben nettó árbevételt csökkentő ráfordításként számolhatna el.

A 40/K. § (1) bekezdése értelmében, aa az áttérés adóévének vagy az áttérés adóévet követő adóévnek (a továbbiakban együtt: átmeneti adóévek) az iparüzési adóalapja [39. §] a 40/B–40/J. §-ok alkalmazásával kisebb, mint az áttérés adóévet megelőző adóév 12 hónapra számított adóalapjának összege, akkor az átmeneti adóévek adóalapja – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az utóbbi.

(2) Az adóhatóság az (1) bekezdés hatálya alá eső vállalkozó – az átmeneti adóévről szóló bevallás benyújtásával egyidejűleg előterjesztett – kérelme alapján az átmeneti adóév adóalapjaként fogadja el a 40/B–40/I. §-ok figyelmen kívül hagyásával számított, a 40/J. § szerinti összeggel korrigált összeget, ha az kisebb, mint az (1) bekezdés szerinti adóalap.

A 40/L. § (1) bekezdése szerint, ha az áttérés adóévében a 40/B–40/J. §-ok alkalmazásával számított iparüzési adó összege kisebb, mint az áttérés adóévet megelőző adóév iparüzési adójának összege, akkor az áttérés adóévet követő adóévben kezdődő adóelőleg-fizetési időszak adóelőlegének összege az utóbbi.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá eső vállalkozás esetén az áttérés adóévében és áttérés adóévet követő előlegfizetési időszakra vonatkozóan az adózás rendjéről szóló törvény szerinti előlegméréséklésnek nincs helye.

A 40/M. § szerint az IFRS-eket alkalmazó vállalkozó – az áttérés adóévet megelőző adóévről szóló társasági adóbevallás-benyújtással egyidejűleg, elektronikus úton, az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz:

a) az áttérés adóévet megelőző adóévben bevallott vállalkozási szintű nettó árbevétel összetevőinek összegéről és a nettó árbevételt csökkentő költségek és ráfordítások jogcímenkénti összegéről,

b) az áttérés adóévét megelőző adóév adatai alapján az e fejezet szerinti kiszámított nettó árbevétel összetevőinek összegéről és a nettó árbevétel-csökkentő költségek, ráfordítások összegéről.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ **AZ „J” JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ**

A „J” jelű lap szolgál a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok vagy családi gazdaság tagjainak nyilatkozatára.

A Htv. 41. § (8) bekezdése szerint a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok az adóévi iparűzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik, hogy az adószámmal rendelkező adóalany a közös őstermelői tevékenységvégzésből származó teljes iparűzési adóalap alapulvételével állapítja meg, vallja be és fizeti meg az adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett valamennyi adóalany az adószámmal rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában nyilatkozik. A családi gazdálkodó a családi gazdaság tekintetében az adóévi iparűzési adókötelezettséget a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyokra irányadó szabályozás szerint is teljesítheti.

II.1. sor: Ebben a sorban kell megadni az adószámmal rendelkező adóalany azonosító adatait.

II.2-4. sor: Ezekben a sorokban kell feltüntetni a közös őstermelői igazolványban szereplő adóalanyok, illetve a családi gazdálkodás tagjainak adatait.

4-nél több adóalany esetén egy másik „J” jelű lapot is ki kell tölteni!